

PLASKAĆ (1) *vb impf*

3 *pl praes* plaskają.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Uderzać dłonią powodując odgłos plaśnięcia; facere cottabum, plaudere Cn:

Zwrot: »po gębie plaskać [o co]«: Polacy o wżyſtko/ ſnádnie ſie zyednáia/ Iedno o tę nieprawdę/ po gębie pláſkáia. RejZwierc 81.

Synonimy: klaskać, kleskać, kośkać, trzaskać, uderzać.

Formacje współrdzenne: plaskać się; plasnąć.

Cf PLASKANIE

MN